

یک مدیر غیرمنتظره

پرسپولیس پس از گذشت یک هفته در به دری و بلاتکلیفی مدیرعامل خود را شناخت و مدیرکل حراست وزارت ورزش و جوانان به عنوان مدیرعامل جدید این باشگاه انتخاب شد. انتخابی عجیب و غیرقابل باور. سمیعی نیز در نخستین گام ابراهیم شکوری را به عنوان مدیر اجرایی منصوب کرد. این ترکیب چگونه خواهد بود و با این ترکیب چه آینده‌ای برای پرسپولیس می‌توان متصور بود؟ پرونده امروز این ماجرا را بررسی می‌کند.

زوج سمیعی - شکوری در پرسپولیس

بازی در زمین هوادار یا وزارت؟

علی کمانگری

پوچ، تکراری قابل پیش بینی

سام ستارزاده

۱ یک هفته پس از جنجال‌های ویدئوی منتشر شده از مهدی رسول‌پناه که استعفای او را در پی داشت، مدیرعامل جدید باشگاه پرسپولیس به ظاهر توسط اعضای هیأت مدیره و در باطن احتمالاً با نظر مستقیم وزارت ورزش انتخاب شد. در حالی که هواداران پرسپولیس در این مدت امیدوار به بازگشت مدیران موفق‌ی چون علی اکبر طاهری یا حمید رضا کرشاسبی به این باشگاه بوده‌اند و در صفحات مجازی هم با هشتگ‌های خود خواسته خود را علنی کرده بودند، سرانجام این جعفر سمیعی بود که سکان مدیریت باشگاه را بر عهده گرفت؛ مدیر کل حراست وزارت ورزش و جوانان، مشاور وزیر و مدیر امنیتی و انتظامی اسبق فدراسیون فوتبال و مشاور اسبق شهردار تهران. سمیعی بعد از ایرج عرب دومین مدیر حراستی باشگاه پرسپولیس است.

خاطره هواداران پرسپولیس از مدیر حراستی قبلیشان که بسیار تلخ و پیراز وعده و وعیده‌های دروغی بود که هنوز که هنوز است، در شبکه‌های اجتماعی ترند شده. حال باید دید سمیعی قرار است چه خاطراتی را برای سرخ‌ها به جای بگذارد. عدم پیوند سمیعی با فوتبال و اساساً ورزش، از بدیهی‌ترین شاخصه‌های این مدیر است؛ مسأله‌ای که روز به روز در فوتبال ما عادی‌تر می‌شود و انگار دیگر همه قبول کرده‌اند که مدیران سرخابی‌ها قرار نیست از جنس فوتبال باشند! به نظر می‌رسد تنها روزنه امید حال حاضر هواداران پرسپولیس انتصاب ابراهیم شکوری به سمت مدیریت اجرایی باشگاه باشد.

شکوری که در دوران بازیگری در سمت چپ خط دفاع پرسپولیس بازی می‌کرد و هیچ‌گاه بازیکن محبوبی هم نبود، بعد از دوران بازیگری موفق به اخذ مدرک دکترای مدیریت ورزشی شد و خیلی سریع سمت معاونی دبیرکل فدراسیون فوتبال را بر عهده

گرفت. مدتی بعد و با جدایی صوری محمد رضا ساکت، شکوری به عنوان جانشین او سمت سرپرستی دبیرکل فدراسیون فوتبال را بر عهده گرفت؛ انتصابی که البته مشکل قانونی داشت و همان زمان هم سروصدای زیادی به پا کرد.

مطابق قانون برای انتصاب در این پست فرد مذکور باید حداقل سابقه ۱۰ سال مدیریت که ۵ سال آن مدیریت ورزشی است داشته باشد که شکوری مشخصاً فاقد آن بود.

با همه این تفاسیر شکوری در ۳ سال اخیر که وارد فضای مدیریتی فوتبال ایران شده، به دلیل سابقه بازیگری خود توانسته حمایت چهره‌های مهم ورزشی را داشته باشد و به پاس خوش صحبت بودن و ظاهر و تیپ آراسته‌اش چهره‌های موجهی در میان طرفداران فوتبال هم پیدا کرده. انتخاب او به عنوان مدیر اجرایی باشگاه پرسپولیس احتمالاً مهم‌ترین چالش دوران مدیریتی او خواهد بود و تأثیر مهمی در چگونگی شکل‌گیری وجهه اجتماعی او در حوزه مدیریتی خواهد داشت. هواداران پرسپولیس از شکوری به عنوان یک پرسپولیسی سابق انتظارات بالایی دارند و خواهان احقاق حقوق باشگاه پرسپولیس در قرارداد با کارگزارو سایر موارد مدیریتی هستند.

باید منتظر ماند و دید زوج سمیعی-شکوری چه آینده‌ای را در باشگاه پرسپولیس رقم خواهند زد. آنها در برهه حساسی پایه باشگاه پرسپولیس گذاشته‌اند و در اولین گام باید در فاصله ۱/۵ ماه به فینال لیگ قهرمانان آسیا، آرامش را به اردوی سرخ‌ها بازگردانند و بعد در قدم‌های بعدی فکری به حال طلب‌های این باشگاه به خارجی‌هایش و قرارداد پرسپولیس و شرکت داده آتیه‌پرداز بکنند، بدون آنکه فشار بالادستی‌ها باعث ضایع شدن و به تاراج رفتن حقوق مادی و معنوی باشگاه پرسپولیس در قرارداد‌های مختلف (بخوانید کارگزار) شود!

سمیعی و سمیعی‌ها در مسیر فوتبال

۲ انتخاب جعفر سمیعی در سمت مدیرعاملی پرسپولیس، هیچ رد متفاوتی با انتخاب‌های قبلی وزارت ورزش برای سرخابی‌ها نداشت. گویا فشارها و پیگیری‌های مجلس در پاسخ به تجمعات هواداران پر شمار پرسپولیس و استقلال، تنها به این مورد محدود شده که برای این دو باشگاه باید یک مدیرعامل در نظر گرفته شود. با توجه به اینکه از عمر دولت فعلی حدوداً ۸ ماه باقی‌مانده، نه مجلس و نه نهادهای نظارتی زمان چندانی برای بررسی و نقد عملکرد مدیریت جدید پرسپولیس و حتی بازخواست برگزینندگان مدیران ناشایست‌پیشین در مدیریت سرخابی‌ها ندارند. با این وجود، آینده‌نه‌چندان روشن فینالیست لیگ قهرمانان آسیا را با انتخاب جدید وزارت ورزش، از پیش زمینه مدیرعامل جدیدش می‌توان پیش‌بینی کرد و همچنین، از کارنامه مدیریتی ایرج عرب که مانند او از حراست وزارت ورزش یک ضرب به صندلی بزرگ و داغ ساختمان شیخ‌بهای رسید.

در سوابق جعفر سمیعی، حراست شهرداری تهران تنها نقطه پررنگ دیگری است که می‌توان به آن اشاره کرد. مدیری که هیچ سابقه ورزشی ندارد و احتمالاً شناختش از مباحث مدیریت ورزشی و باشگاه‌داری عمیق نباشد. حال، او با مدیریت‌های کوتاه‌مدت مهمی از جمله تأمین بودجه برای مطالبات بازیکنان پرسپولیس، حفظ فشار رسن تا حداقل پایان فصل و آماده‌سازی فضا برای حضور پر قدرت در فینال آسیا را دارد. در همین حال، وی باید انتظار محکومیت سنگین قرمزها در پرونده کالدرن را نیز بکشد. آنچه نگران‌کننده است این است که در حراست هیچ مجموعه و نهادهای، کسی با چالش‌هایی از این

جنس، با چنین سطح دشواری و تا این اندازه در مرکز توجه روبه‌رو نمی‌شود. می‌گویند سمیعی چون کارمند امنیتی است، با فساد اقتصادی مقابله خواهد کرد. اگر چنین بود، چرا ایرج عرب چنین کاری انجام نداد؟ هنوز به یاد داریم که با دروغی که وی بر سر تمديد قرارداد فشار رسن منتشر کرد، به اعتبار عکس یادگاری مدیرعامل و بازیکن به عنوان سند رسانه‌ای عقد قرارداد لطمه بزرگی زد. اعضای هیأت مدیره پرسپولیس آیا به سمیعی رأی قاطع داده‌اند؟ اگر بلی، کدام توانایی را در کارنامه‌اش دیدند؟ و اگر خیر، مدیرعامل جدید پرسپولیس از کجا به آنان معرفی شده (اگر نخواهیم از کلمه سفارش استفاده کنیم) که استقلال آنان را زیر سؤال برده؟ حضور ابراهیم شکوری که یک مدیر ورزشی است، می‌تواند کمک حال همین کادر مدیریتی فعلی پرسپولیس باشد. اما خاطرم‌ان هم است که شکوری در بسیاری از تصمیمات پرسش‌برانگیز فدراسیون هم یک بازیگر اصلی بوده.

در شرایط فعلی، کاری که از دست هواداران پرسپولیس بر می‌آید، این است که در همین گام نخست، نه سمیعی را بیش از اندازه محبوب کنند و نه وی را در کانون توجه رسانه‌ها و خودشان قرار دهند. به این صورت، عملکردش را تحت نظر داشته باشند، بدون اینکه فرصتی برای نوشتن بیانیه‌های طولانی و خسته‌کننده که تعریف از خود و چاپلوسی هواداران در آن جای اخبار خوش صادقانه و حقایق باشگاه را گرفته، داشته باشد.

کاری که استقلالی‌ها نیز باید برای مدیرعامل جدیدشان که بعید است پیش‌زمینه‌ای آنچنان ورزشی‌تر و یا حتی مدیریتی‌تر از سمیعی داشته باشد، انجام دهند.